

Llibre de notes d'Aleix Ribalta

Llibre de notes d'Aleix Ribalta

Data de creació:2011-01-31 15:28:14 | Darrera modificació: 2014-02-10 13:12:29

Títol complet	Libra de notas de Aleix Ribalta del Palau. 1736
Escrit en	1736
Llengua	Català
Orígen	Pagès
Tipus	Crònica, Memòries, Llibre de Comptes, Històrica
Interès	Històric, Econòmic/comercial
Descripció	De l'original es desconeix.
Temàtica	Segle XVIII, post guerra de Successió, agricultura, vida familiar.
Ubicació	Arxiu particular: propietat de Josep Ribera de Sant Antolí.
Primeres línies	“asi vull posar una nota, sàpies los treballs y disgustos portà la guerra de la santúria pasada; sols a que en lo any 1640 en Lleida y carre, un siti molt rigurós de francesos, y ab una nit degollà la major part de la armada; en lo any 40, Déu ne perdó per a tot sia; al puesto cinch de la botiga ere de una viuda (que) se deye la rayó, Ribalta, la só coneguda, esta la vie tinguda
Últimes línies	aquella creu que és a la vora de la segla a tiro de fusill, de Lleyda camí Real, si plantà una roda ab los dos cadàvers al damunyt; y de eixa manera paren los que fan de espias; primer morir que fer semblant ofici;y después de haver llegit una vegada, o tornaran a llegir ab una gran atenció que me aparte pots donar per satisfet del referit”
Context històric	A la primera part, l'autor descriu alguns episodis de la guerra de Successió, especialment aquells viscuts en primera persona com el segrest del graner i els animals, els desplaçaments del transport obligat, l'exili del poble per a refugiar-se a la Segarra i Cardona.

Llibre de notes d'Aleix Ribalta

Context geogràfic Palau d'Anglesola, Pla d'Urgell, Lleida.

Bibliografia temàtica AA. VV., Miscel·lània. Les terres de Lleida al segle XVIII, I.G. Cuberes, Lleida, 1986.

Altres observacions

- La crònica té una nota personal (que es recull a la pàgina 187 de l'edició on es transcriu l'original) que està escrita en mala lletra i fent referència al seu casament amb Elena Queralt, al 1718, on apunta la dot i l'acord amb el que s'arriba en cas de que mori sense descendència.
- En la part històrica sobre la Guerra de Successió no sorgeix cap preferència particular per els borbònics o els austriacistes, ni un excessiu idealisme patriòtic.
